

تأثیر درمان شناختی-رفتاری بر تعارض زناشویی و سازگاری زناشویی افراد معتاد

فاطمه نعمتی سوگلی تپه^۱، محمد علی محمدی فر^۲، محمد خالدیان^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۱/۱۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۶/۲۰

چکیده

هدف: هدف از پژوهش حاضر تاثیر درمان شناختی رفتاری بر تعارض زناشویی و سازگاری زناشویی افراد معتاد بود. **روش:** جامعه مورد مطالعه افراد معتاد مرکز متادون درمانی ترک اعتیاد شهرستان قزوین (نیکو سلامت) در سال ۱۳۹۴ (۱۰۰ نفر) بود. این پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون-پس آزمون بود. حجم نمونه ۳۰ نفر از افراد معتاد متاهل با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شد و به صورت تصادفی به دو گروه آزمایش و گواه تقسیم شدند. گروه آزمایش ۱۳ جلسه روان درمانی رفتاری شناختی گروهی بر اساس دستور العمل مایکل فری (۲۰۰۵) را دریافت کردند، اما گروه گواه تحت هیچگونه آموزشی قرار نگرفتند. جهت جمع آوری اطلاعات از پرسش‌نامه ۳۲ سوالی سازگاری زناشویی اسپاینر و پرسش‌نامه ۴۲ سوالی تعارض‌های زناشویی استفاده شد. **یافته ها:** نتایج نشان داد که میانگین نمرات سازگاری زناشویی در پس آزمون گروه آزمایش به طور معناداری از میانگین نمرات گروه گواه بالاتر است و همچین میانگین نمرات تعارض زناشویی در گروه آزمایش از میانگین نمرات در گروه گواه پایین تر بود. **نتیجه گیری:** درمان شناختی-رفتاری بر بهد و افزایش سازگاری زناشویی و کاهش تعارض زناشویی افراد معتاد موثر می‌باشد.

کلید واژه ها

درمان شناختی-رفتاری، تعارض زناشویی، سازگاری زناشویی، اعتیاد

۱. نویسنده مسئول: استاد یار گروه روان‌شناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران، پست الکترونیکی: fnemati84@gmail.com

۲. مدرس گروه روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سمنان، سمنان، ایران

۳. مری گروه روان‌شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

مقدمة

امروزه یکی از بزرگترین مشکلات جوامع انسانی معضل اعتیاد است که سلامت جامعه، خانواده و فرد را به خطر می‌اندازد و باعث از دست رفتن کارکردهای فردی، شغلی، خانوادگی و اجتماعی می‌شود. یکی از مهم‌ترین مضضلات اجتماعی جهان امروز، مسئله اعتیاد به موادمخدّر و نفوذ روزافزون آن در میان نسل جوان است (خالدیان، کمرزین و جلالیان، ۱۳۹۳). در حال حاضر اختلال‌های مصرف مواد و پیامدهای ناخوشایند ناشی از آن یکی از مهم‌ترین مشکلات سلامت عمومی در سراسر جهان به شمار می‌آید. اختلال‌های مصرف مواد یکی از عواملی است که به طور مستقیم و غیر مستقیم سبب اختلال در نظم و امنیت جامعه شده است (کمرزین، زارع و بروکی میلان، ۱۳۹۱). گرچه مصرف موادمخدّر در ایران سابقه‌ای طولانی داشته و گیاهانی که مواد مخدّر سنتی (همچون تریاک و حشیش) از آن‌ها به دست می‌آید از گیاهان بومی ایران بوده‌اند، براساس آمارها و گزارش‌های نهادها و سازمان‌های جهانی همچون سازمان بهداشت جهانی، به موازات پیشرفت جوامع، نیازها، گرایش‌ها و الگوهای رفتاری جوانان نیز دچار تغییر و دگرگونی شده و الگوی سوء‌صرف مواد مخدّر در میان جوانان در همه جهان از جمله ایران به سرعت از سنتی به صنعتی در حال تغییر است. به گونه‌ای که نماینده دفتر مقابله با مواد مخدّر و جرم سازمان ملل متعدد در ایران نیز درباره گسترش مواد مخدّر صنعتی در ایران هشدار داده است (خالدیان و محمدی‌فر، ۱۳۹۴). کمتر پدیده‌ای را می‌توان یافت که همانند اعتیاد، جوامع بشری را مورد تهدید قرار داده باشد. با وجود خطرات و عوارض ناشی از اعتیاد، هر روزه بر شمار قربانیان این دام مرگبار افزوده می‌شود و مشاهده‌ی صحنه‌های هولناک آن اکنون نتوانسته به عنوان هشداری جدی برای اجتناب سایر افراد به ویژه قشر جوان جامعه تلقی شود (یوسفی و خالدیان، ۱۳۹۱).

بیماری، مرگ و صدمات ناشی از سوء‌صرف مواد برای جامعه هزینه‌های هنگفتی دارد. عوارض هیجانی آن بر زندگی سوء‌صرف‌کنندگان و خانواده‌های آنان قبل اندازه‌گیری نیست. گرایش روزافزون به مواد به عنوان یکی از مؤلفه‌های مهم آسیب اجتماعی، با کاهش سن اعتیاد و مصرف آن به خصوص در میان جوانان اهمیت توجه به

آن را بیشتر کرده است (حجازی، آقایاری و جارچی، ۱۳۹۵). جدیدترین آمارهای ارائه شده حاکی از آن است که دو میلیون معتماد وابسته و شش میلیون معتماد تفتی در ایران وجود دارد. ولی با توجه به شواهد موجود برآورد می‌شود تعداد معتمدان بیشتر از این باشد و اگر میانگین بعد خانوار را در ایران پنج نفر در نظر بگیریم حداقل ۱۰ میلیون نفر در معرض گرایش به اعتیاد قرار دارند. اگر هر فرد حداقل ۱۰۰۰ تومان صرف مواد مخدر کند خسارت وارده به کشور در هر روز دو میلیارد تومان خواهد بود. درصد معتمادین را مردان و ۵ درصد را زنان تشکیل می‌دهند. میانگین سنی ۱۸ سالگی برای شروع مواد مخدر زنگ خطی برای جامعه می‌تواند باشد (عیسی زادگان، شیخی، حافظ نیا و کارگری، ۱۳۹۳).

در اسلام، پیمان زناشویی، محاکم ترین قرارداد اجتماعی است که می‌توان آن را ناشی از روابط شدید و رحمت متقابل بین زن و شوهر دانست که در قرآن به آن اشاره شده است (سوره مبارکه روم، آیه ۲۱). اسلام تشکیل زندگی زناشویی را به عنوان کامل کننده دین، از سنت‌های پیامبران و پاک کننده گناهان شمرده و اسلام به خانواده و زندگی زناشویی به صورتی ژرف نگریسته و برای روابط آن، زیباترین آداب و اخلاق را توصیه کرده است (آگاه، جان بزرگی و غفاری، ۱۳۹۳). وظیفه اولیه خانواده برقراری ارتباط است و عملکرد خانواده منجر به رفع نیازهای اجتماعی و فردی خانواده می‌شود. به این دلیل موجب رشد و تکامل، اعتماد به نفس و اجتماعی شدن اعضاء خانواده می‌شود.

ارتباط روشن و مؤثر بین افراد خانواده موجب رشد احساسات و ارزش‌ها می‌شود. ارتباط مؤثر سنگ زیرینایی خانواده سالم و موفق است به عبارتی دیگر وقتی اعضای خانواده ای از الگوهای ارتباطی مؤثر استفاده می‌کنند، انتقال و درک واضحی از محتوای هر پیامی دارند، نیازهای روانی اعضا خانواده را ارضا می‌کنند و ارتباط و شرکت در اجتماع را تداوم می‌بخشند. نوع نظام خانواده و الگوهای ارتباطی آن اثر مهمی بر اعضا خانواده دارد، زیرا شخصیت، یادگیری، اعتماد به نفس، قدرت انتخاب و تصمیم‌گیری منطقی افراد خانواده، همه به نوع اطلاعات و نحوه انتقال آن بین اعضای خانواده وابسته است (غلامزاده، عطاری و شفیع آبادی، ۱۳۸۸). در نظام خانوادگی سالم، ایفای نقش‌ها هم سالم

هستند، خانواده به عنوان یک واحد، شامل تأثیرات کل بروی اجزاء و یا هر کدام از اجزاء بر یکدیگر یا جزء روی کل است. در نتیجه، تعاملات درون خانواده یکی از مهمترین عوامل تعیین کننده سلامت روانی است. ممکن است عواملی در راه اندازی علائم و تسهیل بروز افسردگی دخیل باشند که از دست دادن سایر اعضای خانواده و دوستان و تجربه فقدان از جمله‌ی این عوامل است. این تجارت استرس‌زا فقدان مجدد به نوبه خود موجب کاهش و از دست دادن شبکه اجتماعی و خانوادگی می‌شود (حالدان، غربی، قلیزاده و شاکری، ۱۳۹۲). خانواده کوچکترین واحد اجتماع است، این واحد اجتماعی مبدأ بروز عواطف انسانی و کانون صمیمانه‌ترین روابط و تعاملات بین فردی است. اهمیت آن به اندازه‌ای است که سلامت و بالندگی هر جامعه وابسته به سلامت و رشد خانواده در آن است. هر خانواده وضعیت و فضای عاطفی منحصر به فرد دارد و روش اداره و نوع عملکرد آن‌ها با یکدیگر متفاوت است، برای همین دانشمندان و صاحب‌نظران تقسیم‌بندی‌های مختلفی از خانواده ارائه می‌دهند (رشیدی نژاد، تبریزی و شفیع آبادی، ۱۳۹۱).

یکی از عوامل مخرب رضایت‌مندی زناشویی، وجود تعارض^۱ زناشویی است که در رابطه زوجین شایع بوده و می‌تواند بر شرایط اجتماعی و روان‌شناختی خانواده اثراتی منفی داشته باشد. در تعارض‌های زناشویی اشکال‌های ارتباطی وجود دارد، و در صورتی که زوجین بتوانند تعارض‌های شان را به گونه‌ای مثبت حل کنند نه تنها برای خودشان، بلکه برای فرزندان شان هم مفید و سودمند خواهد بود؛ زیرا آن‌ها یاد می‌گیرند که تعارض‌های شان با سایرین را به گونه‌ای سازگارانه مدیریت کنند. از نظر لید^۲ (۱۹۹۶) همسرانی که دچار تعارض می‌شوند، در واقع زوجینی هستند که چیزی که یکی می‌خواهد، دیگری نمی‌خواهد. هرگاه این تعارض به صورت تعارض مخرب در آید رنجش و خصومت موجود، نسبت به شخص مخاطب، باعث کاهش اعتماد، اطمینان دوستی، همکاری و صمیمیت آن‌ها می‌شود، چنین وضعیتی می‌تواند، همسرانی را به نمودار ساختن الگویی بکشاند که به نوعی بازی روان‌شناختی مخرب است که باید آن را

شناخت و رفتارهای مناسبی را جایگزین آن کرد و به اصطلاح آن را تحلیل و بازسازی نمود (سلامت، زمانی و الهیاری، ۱۳۸۶).

دیدگاه عقلانی-عاطفی-رفتاری مدعی است که دلیل تعاملات زناشویی آشفته توقعات غیر واقع بینانه‌ای است که زن و شوهر نه صرفا در مورد خود یا دیگران بلکه درباره خود رابطه زناشویی دارند. فریمو^۱ (۱۹۹۰) مشکلات ارتباط فعلی افراد را بازتاب مسائل خانواده اصلی آن‌ها می‌داند. به اعتقاد او نمی‌توانیم همسرمان را واضح و شفاف بینیم و تصاویری را بر او فرافکنی می‌کنیم. بنابراین، تعامل بین این فرافکنی‌های متقابل موجب مشکلات زوج‌ها می‌شود. زن و شوهر در مورد مسائل واقعی خود بحث نمی‌کنند، بلکه در مورد فرافکنی‌ها و تصاویر ذهنی مرتبط با روابط قبلی به بحث می‌پردازنند. بنابراین، این تعارضات می‌تواند علت اعتیاد و مصرف مواد مخدر نیز باشدند (نقل از بهاری، فاتحی‌زاده، احمدی، مولوی و بهرامی، ۱۳۹۰).

پژوهش‌های نشان می‌دهند که تعارض‌های زناشویی در ارتباط با هفت عامل رخ می‌دهند که عبارتند از: کاهش همکاری، کاهش رابطه‌ی جنسی، افزایش واکنش‌های هیجانی، روی آوردن به فرزند برای کسب حمایت او در مقابل همسر، کاهش رابطه‌ی خانوادگی با خانواده همسر و دوستان، افزایش رابطه‌ی فردی با خویشاوندان خود و جدا کردن امور مالی از یکدیگر (سلامت و همکاران، ۱۳۸۶). در مجموع پدید آمدن اختلاف و تعارض بین زن و شوهر امری غیر طبیعی نیست، به دلیل ماهیت کنش‌وری همسران در فضای زندگی مشترک، گاه پیش می‌آید که اختلاف دیدگاه بین زوجین روی می‌دهد و یا این که نیازهای آن‌ها برآورده نشود، نتیجه چنین تعاملات منفی، ناخشنودی، نامیدی و احساس خشم همسران نسبت به یکدیگر می‌باشد که این تعارضات و تعاملات منفی می‌تواند باعث روی آوردن به مواد مخدر و حتی افزایش مصرف مواد مخدر باشد (امراهی، روشن چسلی، شعیری و نیک آذین، ۱۳۹۲).

یکی از مهم‌ترین عواملی که بر بقا، دوام و رشد خانواده اثر می‌گذارد، روابط سالم و مبتنی بر سازگاری و تفahم بین اعضاء به خصوص زن و شوهر است. سازگاری زناشویی به

عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل اثرگذار بر عملکرد خانواده است. سازگاری زناشویی بر کیفیت عملکرد والدینی، طول عمر، میزان سلامت، رضایت از زندگی، میزان احساس تنهایی، رشد و تربیت فرزندان، روابط اجتماعی و گرایش به انحرافات اجتماعی تاثیر دارد (مهرابیزاده هنرمند، حسینپور و مهدیزاده، ۱۳۸۹). مفهوم سازگاری به طور ثابت برای اشاره به فرایندهایی در نظر گرفته می‌شود که برای دستیابی به یک رابط زناشویی هماهنگ و کارکردن ضروری است. در این خصوص رابطه سازگار شده به عنوان رابطه‌ای در نظر گرفته می‌شود که در آن مشارکت کنندگان اغلب با هم در تعامل هستند و به ندرت با هم اختلاف نظر دارند، در رابطه با هم خوشبین هستند، به خوبی با هم ارتباط برقرار می‌کنند و اختلاف‌شان را به شیوه رضایت‌بخش و دو جانبه حل و فصل می‌کنند. زوج‌هایی که قادر هستند ارتباط مؤثر بر قرار کنند، در هنگام بروز سوءتفاهمات و احساسات منفی توانایی تصدیق یکدیگر، گوش دادن و پاسخ غیرتدافعی به نیازهای همسر خود را دارند و روشی غیر مخرب از خود نشان می‌دهند. این همان انعطاف‌پذیری در درک و تفاهم است. بنا بر توصیه اکثر صاحب‌نظران، ارتباط مؤثر تنها مهارت لازم برای دوام ازدواج شناخته شده است (خدمی و عابدی، ۱۳۹۳). سازگاری زناشویی دارای مؤلفه اصلی رضایت دوتایی، توافق دوتایی، همبستگی دوتایی و بیان محبت‌آمیز است. رضایت دونفری میزان شادمانی در روابط و همچنین فراوانی تعارض‌های تجربه شده در رابطه را پوشش می‌دهد. توافق دونفره میزان موافقتنی است که زوج‌ها درباره موضوع‌های مهمی نظیر اداره کردن امور خانواده و اتخاذ تصمیمات مهم دارند. همبستگی دونفره به این موضوع اشاره دارد که چند وقت یک بار زوجی همراه هم در گیر فعالیت‌های مشترک می‌شوند و ابراز محبت نیز مربوط به این است که چند وقت یک بار زوج‌ها به یکدیگر ابراز عشق و علاقه می‌کنند (هاستون و ملز، ۲۰۰۴). عوامل مؤثر در سازگاری زناشویی شامل سه دسته خصوصیات فردی: سن، وضعیت جسمانی و شخصیتی، عوامل موقعیتی: درآمد، طبقه اجتماعی، آموزش و فرهنگ و رویدادهای زندگی: روابط قبل از ازدواج، رویدادهای فشارزا و حوادث پر خطر هستند. در نتیجه اگر یکی از زوجین دارای

مشکل خاصی مانند اعتیاد باشد می‌تواند در همسر او و حتی زندگی او نیز تاثیر سوء و بدی را به همراه داشته باشد که هم اعتیاد می‌تواند منجر به ناسازگاری و مشکلات در زوجین و خانواده گردد و هم اینکه این ناسازگاری باعث تشدید مصرف مواد مخدر شود.

در سال‌های اخیر پیشرفت‌های زیادی در زمینه درمان اختلالات مصرف مواد ایجاد شده و گزارش‌های مختلف اثربخشی درمان شناختی-رفتاری و برتری آن در مقایسه با عدم درمان، درمان دارویی به تنها بی یا درمان‌های غیر اختصاصی و نیز اثربخشی حداقل برابر آن با سایر مداخلات روان‌شناختی در درمان اختلالات مختلف اعتیادی در جمیعت‌های مختلف ارائه شده است. یکی از روش‌هایی که امروزه در کنار درمان‌های پژوهشکی به کار می‌رود، درمان شناختی-رفتاری است. این شیوه درمانی از تلفیق رویکردهای شناختی و رفتاری به وجود آمده است. رویکرد شناختی-رفتاری بر مدل روانی-آموزشی منظم استوار است و بر نقش تکلیف، واگذار کردن مسئولیت به درمان جو برای پذیرش نقش فعال در جلسات درمان و بیرون از آن، و استفاده از انواع راهبردهای شناختی و رفتاری برای به وجود آوردن تغییر تأکید دارند (کوری، ۱۳۸۷).

همچنین برای حل تعارض زوجین و کمک به بهبود سازگاری و کارکرد سلامت خانواده، مداخله‌های روان‌شناختی مختلف با تمرکز بر خانواده معرفی شده‌اند. در این میان، رویکرد شناختی-رفتاری بر تبادل تعامل میان زوجین یا اعضای خانواده، با تأکید خاص بر ماهیت روابط متعامل انتظارها، باورها و اسناد تمرکز دارد (داتیلیو، ۲۰۱۰). درمانگران شناختی-رفتاری تلاش می‌کنند تا مسئله را با تمرکز بر موانع تغییر یا از طریق اصلاح سیستم‌های باور فرد از اعضای خانواده یا در مورد فردیت‌شان یا اصلاح نقصان‌های مهارت‌های مشارکت‌جویانه به هنگام تغییر کردن بررسی کنند. رویکرد شناختی-رفتاری به طور منحصر به فرد بر حالتی متمرکز است که در آن ساختاریندی مجدد باورهای هسته‌ای (یا روان‌بنه‌ها) اهمیت دارند. روان‌بنه‌ها در بطن تعارض زوجین قرار دارند (داتیلیو، ۲۰۰۵). روان‌بنه‌ها به طور مشخصی الگوهایی هستند که در واقعیت یا تجربه افراد نفوذ می‌کنند تا به افراد کمک کنند که آن واقعیت یا تجربه را توجیه کند، یا

میانجی ادراک‌ها شده و پاسخ‌های آن‌ها را هدایت می‌کند (یانگک، کلسوکو و ویشار،^۱ ۲۰۰۳). بنای اصلی این رویکرد، تمرکز بر افکار و ادراک‌ها و تأثیر آن‌ها روی هیجان‌ها و رفتارها است (داتیلیو، ۲۰۰۵). در اغلب موارد، این باورهای غیرمنطقی هستند که موجب انسداد توانایی زوجین برای تغییر کردن می‌شوند. از درمانگری شناختی-رفتاری برای زوجین از اوایل دهه ۱۹۸۰ استفاده شده است. این الگو بر پاسخ‌های هیجانی و رفتاری نسبت به رویدادهای زندگی تأکید دارد که به واسطه تفسیرهای وابسته به طرز فکر آن‌ها میانجی‌گری می‌شوند، این تفسیرها می‌توانند تحریف شده یا نامتناسب باشند (باکوم،^۲ ۲۰۱۰).

مک‌هاگ، هیرون و اتو^۳ (۲۰۱۰) نشان داده‌اند که تکنیک‌های شناختی-رفتاری به تنها یی و یا همراه با درمان دارویی نقش مهمی در مدیریت اضطراب و افسردگی و رابطه با اطرافیان داشته و باعث افزایش رضایت فرد از سطح زندگی خویش می‌شود. نتایج پژوهش عاشوری، ملازاده و محمدی (۱۳۸۷) نشان داد درمان گروهی شناختی-رفتاری در بهبود سبک‌های مقابله‌ای و پیشگیری از عود افراد معتمد مؤثر است. نتایج پژوهش حمید، عیدی بایگی و دهقانی (۱۳۹۱) نشان داد که روان‌درمانی شناختی-رفتاری مذهب محور بر سازگاری زناشویی و سلامت روان زوجین موثر است. نتایج پژوهش فتوحی بناب، حسینی نسب و هاشمی نصرت آباد (۱۳۸۸) نشان داد که آموزش رویکردهای زوج درمانی شناختی-رفتاری، اسلامی و تحلیل رفتار متقابل، سازگاری زناشویی زوج‌های ناسازگار را افزایش می‌دهد و در این راستا زوج درمانگری شناختی-رفتاری نسبت به زوج درمانگری اسلامی و تحلیل رفتار متقابل اثر بخش تر بوده است. نتایج پژوهش آگاه و همکاران (۱۳۹۳) نشان داد گروه درمانگری شناختی-رفتاری موجب کاهش تعارض زناشویی و افزایش رضایت‌مندی زناشویی و مؤلفه‌های آن شده است. نتایج پژوهش بروکی میلان، کمزرین و زارع، (۱۳۹۳) نشان داد که درمان شناختی-رفتاری در بهبود راهبردهای مقابله‌ای و بهبود سلامت روانی و جسمانی بیماران وابسته به مواد مخدر مؤثر

است. با توجه به بررسی‌های انجام شده، به نظر میرسد که ۱ تا ۱۱ درصد از معتادانی که تحت درمان قرار می‌گیرند، دچار عود می‌شوند (دیاغنی، اصغر نژاد فرید، عاطف وحید، و بوالهری، ۱۳۸۷). مرور مطالعات گذشته نشان می‌دهد که اثر بخشی درمان‌های نگهدارنده دارویی، بدون مداخله‌های روانی اجتماعی موققیت چندانی ندارد (روزن و همکاران، ۲۰۰۶). مدل‌شناختی-رفتاری مجموعه‌ای از روش‌های مداخله را در بر می‌گیرد که با استفاده از آن‌ها می‌توان شناخت‌های غلط و ناکارآمد فرد معتاد را شناسایی و تصحیح نمود و با تغییر مهارت‌های سازش، آثار سودمندی روی فرد گذاشته و کمبودهای موجود در گنجینه رفتاری و مهارت‌های اجتماعی او را به نحوی بازسازی و تقویت کند که مجبور نباشد در مواجهه با موقعیت‌های خطرآفرین یا بحرانی، به سوءصرف مواد پناه ببرد (لیت، کادن و کابلان-کورمیر، ۲۰۰۹). توجه به جوانب روان‌شناختی در درمان اعتیاد نقش مهمی در کاهش عود آن، ریزش بیماران از درمان و افزایش سطح تحمل برای ترک شده و باعث بهبود علائم روان‌شناختی برانگیزاننده فرد به سمت صرف در طول درمان می‌شود. بنابراین جهت برنامه‌ریزی اقدامات مناسب، ارتقای خدمات سلامت روانی و ایجاد سیاست‌های مرتبط با آن در جامعه، نیاز به آشنایی با درمان‌های مناسب از جمله درمان‌شناختی-رفتاری در افراد معتاد می‌باشد.

مشکلات ارتباطی از رایج‌ترین مشکلاتی است که زوجین بیان می‌کنند. بیش از ۹۰ درصد زوج‌های آشفته این مشکلات را به عنوان مسئله اصلی در روابط خود بیان می‌کنند. مشکلات ارتباطی مسئله کلیدی در رویکردهای ارتباطی به خانواده است. این رویکردها تعارض زناشویی را به عنوان رابطه‌ای ناکارساز تحلیل می‌کنند. این منازعات اغلب دور باطلی را ایجاد می‌کنند که یافتن نقطه آغاز در آن بی معناست (بهاری و همکاران، ۱۳۹۰). با توجه به اینکه ارتباطات سالم در خانواده می‌تواند کمک شایانی به ترک اعتیاد و کاهش مصرف مواد مخدر در افراد معتاد داشته باشد و در نهایت باعث افزایش رضایتمندی و سازگاری و حل بحران در خانواده و گرم شدن کانون خانواده و صمیمیت و خرسندی زناشویی گردد در نتیجه هدف از پژوهش پاسخ‌دهی به این سوال

است که آیا درمان شناختی-رفتاری بر کاهش تعارضات و افزایش سازگاری زناشویی افراد معتاد موثر می‌باشد؟

روش

جامعه، نمونه، و روش نمونه‌گیری

این پژوهش نیمه‌آزمایشی از نوع پیش‌آزمون-پس‌آزمون است. جامعه مورد مطالعه شامل ۱۰۰ نفر افراد معتاد مراجعه کننده به مراکز متادون درمانی ترک اعتیاد نیکو سلامت شهرستان قزوین در سال ۱۳۹۴ بود. تعداد ۳۰ نفر از افراد معتاد متاهل با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به تصادف به دو گروه آزمایش و گواه تقسیم شدند. گروه آزمایش ۱۳ جلسه روان‌درمانی شناختی-رفتاری را به صورت گروهی بر اساس دستور العمل (مایکل فری، ۲۰۰۵) دریافت کردند، اما گروه گواه تحت هیچ‌گونه آموزشی قرار نگرفتند. ملاک‌های ورود عبارت بودند از: رضایت افراد انتخاب شده به شرکت در جلسات درمان، وابستگی به مواد مخدر، داشتن پرونده در کلینیک ترک اعتیاد نیکو سلامت، دارای بودن حداقل تحصیلات راهنمایی جهت نوشتن تکالیف، حضور حداقل یک ماه در کلینیک مریبوطه.

۲۰
۲۰

۱۳۹۶ پاییز
شماره ۴۳، Vol. 11، No. 43، Autumn 2017

ابزار

۱- پرسشنامه تعارض‌های زناشویی: این پرسشنامه توسط براتی و ثنایی (۱۳۷۵) ساخته شده که دارای ۴۲ سوال است که هفت حوزه‌ی کاهش همکاری (سوالات ۱، ۱۴، ۹، ۳، ۲۱، ۲۷)، کاهش رابطه جنسی (سوالات ۴، ۱۰، ۱۵، ۲۸، ۳۳)، افزایش واکنش هیجانی (سوالات ۵، ۱۱، ۱۶، ۳۹، ۳۴، ۲۹، ۴۱)، افزایش رابطه با اقوام خود (سوالات ۶، ۱۲، ۱۷، ۳۰، ۳۵)، کاهش رابطه با اقوام همسر (سوالات ۱، ۱۹، ۳۷، ۲۵، ۴۰، ۴۲)، جدا کردن امور مالی از همیگر (سوالات ۲، ۱۳، ۸، ۲۰، ۲۶، ۳۲، ۳۸)، افزایش جلب حمایت فرزند (سوالات ۷، ۱۸، ۲۴، ۳۱، ۳۶)، را بررسی می‌کند (بهاری و همکاران، ۱۳۹۰). دامنه نمرات سوال‌ها بین ۱ تا ۵ و دامنه نمرات پرسشنامه بین ۲۱۰ تا ۴۲ می‌باشد. ضریب اعتبار

این ابزار در مطالعه فرحبخش (۱۳۸۴)، ۰/۶۹ و در مطالعه بهاری و همکاران (۱۳۹۰)، ۰/۸۰ به دست آمد. ضریب اعتبار این ابزار در مطالعه حاضر ۰/۷۶ به دست آمد.

- پرسشنامه سازگاری زناشویی: این پرسشنامه توسط اسپاینر^۱ با ۳۲ گویه و ۴ بعد رابطه اعم از رضایت زناشویی (سوالات ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۳۱، ۳۲)، همبستگی زناشویی (سوالات ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸)، توافق زناشویی (سوالات ۱، ۲، ۳، ۵)، نمرات ۰/۸، ۰/۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵) و ابراز محبت (سوالات ۴، ۶، ۲۹، ۳۰) ساخته شد. نمرات از صفر تا ۱۵۱ متغیر است که کسب نمرات بیشتر یا برابر ۱۰۰ به معنای سازگاری افراد و نمرات کمتر از ۱۰۰ به معنای وجود مشکل در روابط زناشویی و عدم سازگاری و تفاهمندانه است (عرب بافرانی، کجاف، عابدی و حبیب الهی، ۱۳۹۲). اسپاینر (۱۹۸۶) اعتبار ۰/۹۶ را از طریق آلفای کرونباخ گزارش نمود. ضریب اعتبار این ابزار در مطالعه حمید و همکاران (۱۳۹۱) ۰/۹۴ به دست آمد. ضریب اعتبار این ابزار در مطالعه حاضر از طریق آلفای کرونباخ ۰/۹۱ به دست آمد.

روش اجرا

بعد از انتخاب نمونه و گروه‌بندی تصادفی، مداخله‌ی شناختی-رفتاری گروهی به شرح جدول ۱ در گروه آزمایش اجرا شد.

جدول ۱: محتواهای درمان گروهی شناختی-رفتاری

جلسات	محثوا
جلسه مقدماتی	آماده سازی و تعیین اهداف، آشنایی با افراد گروه.
جلسه اول	مروری بر تکلیف قبل از درمان؛ سخنرانی آموزشی الف: خوش آمد گویی، ایجاد انگیزه، مروی بر ساختار جلسات و فواین اصلی؛ تمرین: اقدام برای شناخت یکدیگر؛ سخنرانی آموزشی ب: تفکر و احساس؛ قدریس بودن، معیارهایی که ما برای خود و دیگران تعیین می‌کنیم، تمرین آرمیدگی تخیلی هدایت شده؛ تکلیف برای جلسه آینده.
جلسه دوم	مرور تکلیف جلسه اول؛ سخنرانی آموزشی. الف: دسته‌بندی باورها؛ شناخت تعارض‌های شایع؛ شناخت چرخه‌های تعامل منفی؛ سخنرانی آموزشی. ب: اضطراب، خشم بیمار گونه، شناسایی افکار خود آینده؛ تمرین:

جدول ۱: محتوای درمان گروهی شناختی- رفتاری

جلسات	محتوا
جلسه سوم	افکار خودآیند مرتب با گروه درمانی؛ سخنرانی آموزشی. ج: مقاومت در برابر درمان؛ تمرین: شناسایی مقاومت‌های احتمالی و روش‌های پیشگیری از آن‌ها؛ تمرین ریلکسیشن؛ تعیین تکلیف برای جلسه آینده.
جلسه چهارم	مرور تکلیف جلسه قبل؛ سخنرانی آموزشی الف: تزریق فکر؛ تمرین تزریق فکر؛ مطرح نمودن معابد مواد مخدوش؛ سخنرانی آموزشی - آشنازی با روش پیکان عمودی؛ تمرین: پیکان عمودی؛ ریلکسیشن؛ تعیین تکلیف برای جلسه بعد.
جلسه پنجم	مرور تکلیف جلسه قبل؛ سخنرانی آموزشی. الف: مرور پیکان عمودی، پیکان عمودی پیش‌رفته؛ تمرین ادامه پیکان عمودی؛ سخنرانی آموزشی. ب: انواع باورها؛ تمرین: دسته بندی باورها؛ تعیین تکلیف برای جلسه بعد.
جلسه ششم	مرور تکلیف جلسه قبل؛ سخنرانی آموزشی. الف: تهیه فهرست اصلی باورها؛ شناخت نیازها؛ تمرین: شروع فهرست اصلی باورها؛ سخنرانی آموزشی. ب: نقشه‌های شناختی؛ سخنرانی آموزشی؛ تعیین تکلیف برای هفته آینده.
جلسه هفتم	مرور تکلیف جلسه قبل؛ سخنرانی آموزشی. الف: باورهارا می‌توان تغییر داد؛ تمرین: تهیه فهرست از باورهایی که در تاریخ پسر و در زندگی خود شرکت کنند گان تغییر کرده‌اند؛ سخنرانی آموزشی. ب: آزمون باورها؛ تحلیل واقعیت؛ تمرین: تحلیل عینی؛ سخنرانی آموزشی ج: تحلیل معیار؛ تعیین تکلیف برای هفته آینده.
جلسه هشتم	مرور تکلیف جلسه قبل؛ سخنرانی آموزشی. الف: تحلیل سودمند بودن؛ سخنرانی آموزشی. ب: تحلیل همسانی؛ تمرین تحلیل همسانی؛ تعیین تکلیف برای هفته آینده.
جلسه نهم	مرور تکلیف جلسه قبل؛ سخنرانی آموزشی. الف: تحلیل منطقی؛ تمرین: تحلیل منطقی؛ سخنرانی آموزشی به ادامه تحلیل منطقی؛ تمرین: تحلیل منطقی؛ تکلیف برای جلسه بعد.
جلسه دهم	مرور تکلیف جلسه قبل؛ سخنرانی آموزشی. الف: تهیه سلسه مراتب؛ تمرین: تهیه حداقل یک سلسه مراتب سخنرانی آموزشی. ب: باور مخالف؛ تمرین: شروع به ایجاد باورهای مخالف؛ تکلیف برای جلسه بعد.
جلسه یازدهم	مرور تکلیف جلسه قبل؛ سخنرانی آموزشی. الف: تغییر ادراکی؛ تمرین: تکمیل برگه‌های تغییر ادراکی؛ سخنرانی آموزشی. ب: بازداری قشری اختیاری؛ تمرین: بازداری قشری اختیاری در یک گروه‌بزرگ؛ تکلیف برای هفته آینده.
جلسه دوازدهم	مرور تکلیف جلسه قبل؛ سخنرانی آموزشی. الف: تنبیه خود- خود پاداش دهی؛ تمرین: تنبیه خود- خود پاداش- دهی؛ سخنرانی آموزشی. ب: روش‌های نگهدارنده؛ تمرین: تدوین یک طرح نگهدارنده؛ تعیین تکلیف برای هفته آینده.
جلسه دوازدهم	مرور تکلیف؛ مرور برنامه؛ برنامه‌ای برای پیگیری و ارزیابی پس از درمان؛ برنامه اختتامیه.

یافته‌ها

آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه به تفکیک گروه‌ها و نوع آزمون در جدول ۲
 ارائه شده است.

جدول ۲: آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه به تکیک گروه‌ها و نوع آزمون

متغیرها	گروه‌ها	نوع آزمون	میانگین	انحراف استاندارد
سازگاری زناشویی	آزمایش	پیش آزمون	۸۵/۰۲	۲/۸۸
تعارض زناشویی	گواه	پس آزمون	۹۴/۵۴	۳/۱۲
آزمایش	گواه	پیش آزمون	۸۵/۸	۲/۴۳
تعارض زناشویی	گواه	پس آزمون	۸۵/۸۷	۱/۹۶
آزمایش	گواه	پیش آزمون	۱۴۵/۸۷	۵/۲۵
تعارض زناشویی	گواه	پس آزمون	۱۲۹/۲۷	۴/۷۹
	گواه	پیش آزمون	۱۴۴/۸	۵/۵
	گواه	پس آزمون	۱۴۴/۸۵	۵/۶۲

برای بررسی اثربخشی مداخله می‌بایستی از تحلیل کواریانس چندمتغیری استفاده شود. یکی از مفروضه‌های این تحلیل همگنی شبیه رگرسیون است. نتایج تحلیل در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۳: نتایج همگنی شبیه رگرسیون بین متغیرهای همراه (پیش آزمون) و وابسته در سطوح عامل (گروه آزمایش و گواه)

متغیرها	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	آماره F	معناداری
تعارض زناشویی	۸/۳۸	۲	۴/۱۸	۰/۸۲۵	۰/۴۵
سازگاری زناشویی	۱/۹۴	۲	۰/۹۷	۰/۶۰۳	۰/۵۵

همانگونه که مشاهده می‌شود، تعامل متغیرهای همراه (پیش آزمون‌ها) و وابسته (پس آزمون‌ها) در سطوح عامل (گروه‌های آزمایش و گواه) معنادار نیست ($P > 0/05$). بنابراین فرض همگنی شبیه رگرسیون‌ها رعایت شده است. همچنین برای بررسی پیش فرض همگنی واریانس‌های خطای آزمون لون استفاده شد. نتایج نشان داد در تعارض زناشویی ($F = ۰/۰۷۵$, $P > 0/05$) و سازگاری زناشویی ($F = ۰/۸۹$, $P > 0/05$). برای بررسی فرض همگنی ماتریس کواریانس‌ها از آزمون باکس استفاده شد و نتایج حکایت از برقراری این پیش فرض داشت ($F = ۱/۰۷$, $P > 0/05$, $M = ۰/۳۶۱$ باکس). برای بررسی پیش فرض نرمال بودن توزیع از آزمون شاپیرو-ولکز استفاده شد که نتایج حکایت از نرمال بودن توزیع‌ها داشت ($P < 0/05$). با توجه به برقراری پیش فرض‌ها تحلیل کواریانس چند متغیری انجام شد که نتایج حکایت از معناداری تفاوت دو گروه داشت.

(۹۷) = اندازه اثر $P < 0.015$, $F = 461/613$, $F = 461/613$, $P = 0.026$ = لامبادای ویلکز). برای بررسی

الگوهای تفاوت از تحلیل کواریانس تک متغیری به شرح زیر استفاده شد.

جدول ۴: نتایج تحلیل کواریانس تک متغیری برای بررسی الگوهای تفاوت

متغیرها	میانگین مجدورات	آماره F	معناداری	مجدور اتا
تعارض زناشویی	۲۰۲۱/۶۶	۴۰۳/۶۵	.۰۰۰۵	.۰۹۳
سازگاری زناشویی	۶۳۹/۶	۴۰۹/۵۴	.۰۰۰۵	.۰۹۴

همانگونه که مشاهده می شود درمان شناختی- رفتاری بر تعارض زناشویی و سازگاری زناشویی موثر بوده است. به عبارتی آموزش درمان شناختی- رفتاری توانسته نمره تعارض زناشویی را در شرکت کنندگان گروه آزمایش کاهش و نمره سازگاری زناشویی را افزایش دهد.

بحث و نتیجه گیری

هدف از پژوهش حاضر اثربخشی درمان شناختی- رفتاری بر سازگاری زناشویی و تعارض زناشویی افراد معتاد بود که با توجه به یافته های پژوهش می توان نتیجه گرفت که درمان شناختی- رفتاری بر ارتقا و بهبود سازگاری زناشویی و کاهش تعارض زناشویی افراد معتاد مؤثر می باشد. نتایج تحقیق با نتایج پژوهش های مشابه مانند عاشوری و همکاران (۱۳۸۷)، فتوحی بناب و همکاران (۱۳۸۸)، حمید و همکاران (۱۳۹۱)، بروکی میلان و همکاران (۱۳۹۳)، آگاه و همکاران (۱۳۹۳)، و مک هاگ و همکاران (۲۰۱۰) همسو می باشد. نتایج نشان داد درمان شناختی- رفتاری باعث افزایش عاطفه مثبت و کاهش عاطفه منفی در افراد معتاد می شود. آگاهی افراد از تأثیرات عواطف منفی بر سلامت روان آن ها و مزایای داشتن زندگی شاد، باعث می شود که برای کاهش عواطف منفی و در نتیجه افزایش عواطف مثبت در خود، انگیزه پیدا کرده و تلاش کنند. همچنین همین آگاهی باعث بالا رفتن تمایل افراد برای انجام تکالیف خانگی و تمرین فنون فراگرفته در جلسات درمانی شود که می تواند منجر به افزایش سازگاری زناشویی و کاهش تعارض زناشویی در افراد گردد. بر طبق درمان شناختی- رفتاری تفکرات مثبت و منطقی جایگزین تفکرات منفی و غیر منطقی و تحریفات فکری شده و سعی می شود با آموزش شیوه

صحیح به چالش کشیدن این افکار ناکارآمد و جایگزینی آن با افکار مثبت، نحوه تفکر و ادراک فرد اصلاح شود که این افکار مثبت هم می‌توانند تبیینی برای این پژوهش باشد. درواقع در درمان شناختی رفتاری، با استفاده از راهبردهای مداخله شناختی نظیر ساختاریندی مجدد (سنچش مزايا- معایب یک شناخت)، در نظر گرفتن بدترین و بهترین نتیجه یک موقعیت، ارزشیابی تجرب و منطق‌های حامی شناخت، تحلیل پیکان عمودی رو به پایین، شناسایی الگوهای ارتباطی مبتنی بر موقعیت و استفاده از پرسش‌گری سقراطی و اکتشاف هدایت شده، هدف درمان قرار می‌گیرند. می‌توان با کاربرد فنون درمان شناختی- رفتاری به باز ارزشیابی منطق تفکرات فرد پرداخت و آن‌ها را اصلاح کرد. از این طریق، به بهبود روابط و افزایش سازگاری زوجین و کاهش تعارضات کمک کرد. از سوی دیگر، با تغییر الگوهای ناکارآمد فکر، می‌توان به ایجاد حس رضایت و سازگاری و افزایش آن و کاهش تعارضات کمک کرد. این امر می‌تواند سوءتفاهمات و ارتباط‌های غیر موثر و در نتیجه ناکامی و خشم و حتی کاهش مصرف مواد مخدر را به دنبال داشته باشد. با توجه به این که الگوهای رفتاری آموختنی هستند از طریق درمان شناختی- رفتاری می‌توان استنادهای منفی و بازخوردهای منفی و تحریف شده و اهداف غیر واقع‌بینانه و رفتارهای ناکارآمد را با رفتارهای سازگارانه و اهداف واقع‌بینانه تعدیل و جایگزین نمود. این امر می‌تواند به حل تعارضات و سازگاری افراد معتاد کمک نموده و افزایش سازگاری و حل تعارضات در زندگی باعث بهبود شرایط روحی و روانی فرد می‌شود و کمک شایانی به ترک مواد مخدر در فرد می‌نماید. همچنین افرادی که دارای تعارض و ناسازگاری هستند در برقراری ارتباط و بحث در مورد مشکلات ارتباطی دچار مشکل هستند و نمی‌توانند فعالیت‌های اووقات فراغت را با هم تنظیم کنند. با توجه به اینکه برقراری ارتباط موثر زوجین و خانواده یکی از نیازهای اساسی می‌باشد؛ در نتیجه عدم ارضای این نیاز اساسی و عدم استفاده درست از اووقات فراغت می‌تواند زمینه مصرف مواد مخدر و حتی تعارض و ناسازگاری در زندگی را ایجاد نماید، درمان شناختی- رفتاری می‌تواند مدیریت زمان و تنظیم نمودن و هماهنگ نمودن فعالیت‌ها در اووقات فراغت و

حل تعارضات و زمینه سازگاری را ایجاد نموده و زمینه‌ی کاهش و ترک مصرف مواد مخدر و اعتیاد را ایجاد نماید و افراد را به زندگی سالم رهنمون سازد. بک، راش، شاوبراين و امری^۱ (۱۹۷۹) معتقدند تحریف‌های شناختی باعث ناراحتی و تضاد در زندگی افراد می‌شوند. این ادراک متفاوت همسران از موقعیتی واحد سوء تفاهم است که موجب بروز تعارض و هیجان‌ها و رفتارهای منفی می‌شود (بک، ۲۰۰۵). از این‌رو، به نظر می‌رسد استفاده از رویکردهای شناختی-رفتاری نظیر آموزش راهبردهای تغییر رفتار و بازسازی شناختی بتواند باعث کاهش تعارض زناشویی و بهبود روابط زوجین شود و زمینه را برای کاهش مصرف مواد مخدر و همچنین ترک مواد مخدر فراهم نماید.

از دیدگاه شناختی-رفتاری، سوء مصرف مواد یک الگوی رفتاری آموخته شده است که از طریق تجربه کسب می‌شود و فرایندهای یادگیری نقش بسیار مهمی در ایجاد و تداوم وابستگی به مواد افیونی ایفا می‌کند (momni و همکاران، ۱۳۹۲). اگر مصرف مواد منجر به کسب نتایج مطلوب مانند داشتن احساس خوب و کاهش تنش شود تداوم آن می‌تواند به عنوان یک شیوه ترجیحی برای کسب همان نتایج باشد. هدف این درمان، پاک نگهداشتن بیمار با استفاده از آموزش مهارت‌های مقابله‌ای و آموزش‌های چندوجهی در زمینه‌های مختلف است. بنابراین این تکنیک‌ها در بهبود سازگاری زناشویی و کاهش تعارض زناشویی افراد معتاد اثر بخش است.

با توجه به اینکه افکار منفی و غیر منطقی می‌تواند زمینه ناسازگاری و تعارض و عدم استفاده صحیح از امکانات و منابع و عدم تصمیم‌گیری درست و منطقی را به دنبال داشته و در موقع مشکل افراد راه فرار از مشکلات حتی طبیعی زندگی را روی آوردن به مواد مخدر می‌دانند، تغییر شناختی در رویکرد شناختی-رفتاری به این امر تأکید می‌کند که افراد افکار خودآیند منفی خود را شناسایی و مهارت‌های تفکر منطقی را یاد بگیرند و با افکار خودکار منفی خود مقابله نمایند و حتی بتوانند افکار مثبت را جایگزین افکار منفی کنند و در موقع مشکل معقول و منطقی و مسئله‌دار تصمیم‌گیری و عمل نمایند و زمینه

سلامت زندگی، سازگاری و کاهش تعارضات زناشویی و کاهش مصرف و ترک مواد مخدر را ایجاد نماید.

در تبیین دیگر نتایج به دست آمده می‌توان به دلایل گوناگونی اشاره کرد: یک دلیل کلی، به آثار مفید گروه‌درمانی در مقایسه با درمان انفرادی بر می‌گردد. گروه‌درمانی به افراد کمک می‌کند تا مهارت‌های اجتماعی مؤثری را بیاموزن، سپس آموزه‌های شان را روی دیگر اعضای گروه امتحان کنند (Rijzard، ۱۳۸۶). آنان از مشاهده‌ی مشکلات دیگران که مشابه یا شاید شدیدتر از مشکلات خودشان است، احساس راحتی و دلگرمی می‌کنند (Atkinson، ۱۳۸۴)، که گروه‌درمانی می‌تواند منجر به افزایش سازگاری و کاهش تعارض گردد و در نتیجه به عنوان یک حمایت اجتماعی می‌تواند زمینه کاهش مصرف و ترک مواد مخدر را فراهم آورد. از بعد دیگر می‌توان مطرح نمود که اعتیاد و مصرف مواد مخدر با تخرب شدید کار کرد فردی، خانوادگی و اجتماعی همراه است و پیامدهای ناشی از مصرف مواد به روابط اجتماعی و خانوادگی فرد نیز لطمہ می‌زند.

۲۷

۲۷

مواردی همچون عدم علاقه اجتماعی، شک و تردید، تظاهر، ناسازگاری، نگرانی از پی بردن اطرافیان به مصرف مواد در فرد، برچسب خوردن، تهمت‌هایی که بالقوه به فرد معتمد زده می‌شود، تاثیراتی که مصرف مواد بر فرد گذاشته و باعث افزایش تعارض و بروز خلقات منفی در او می‌شود، همگی از عواملی هستند که در روابط اجتماعی فرد اختلالاتی را به وجود می‌آورد. فرد در یک چرخه معیوب گرفتار می‌شود، و همین کم شدن رابطه با اطرافیان او را به سمت مصرف مواد سوق می‌دهد تا از این طریق راهی برای پر کردن خلاهای عاطفی خود داشته باشد؛ در درمان شناختی-رفتاری بر بهبود روابط فرد با دوستان، آشنایان، همسر و فرزندان تاکید می‌شود تا منابع حمایتی او از اغنای کافی برخوردار باشد و این بهبود روابط هم زمینه‌ی سازگاری زناشویی و حل تعارضات و هم باعث کاهش مصرف و ترک مواد مخدر شده و سلامت فرد، خانواده و جامعه نیز تامین می‌شود.

خلاصه کاربرد این پژوهش این است که با داشتن آگاهی می‌توان بر اساس روش‌های مشاوره‌ای میزان مشکلات را در افراد در آستانه اعتیاد کاهش داد و به تبع آن خطر و قوع

افزایش اعتیاد که متابفانه امروز رو به تزايد است، کاهش می‌یابد. این به آن معناست که ما در کارگاه‌های مشاوره‌ای به افراد آموزش دهیم که به اصطلاح چشم بسته در دام تبلیغات منفی و اعتیاد قرار نگیرند و هدف این است که از اعتیاد که مانع رشد و رسیدن به هدف مطلوب در جوامع می‌شود، جلوگیری شود. انجام تکالیف شفاخی به جای تکلیف نوشتراری در درمان شناختی-رفتاری به دلیل کم سعادت برخی از شرکت‌کنندگان نیز از محدودیت‌های پژوهش بود. با توجه به افزایش مصرف مواد پیشنهاد می‌شود در سطح کشور پژوهش‌های جامعی در مورد میزان مصرف مواد صورت بگیرد. همچنین پیشنهاد می‌گردد در پژوهش‌های آتی در جلسات درمانی، جلسات استحکام موقعیت و یادگیری جهت پیشگیری از عود و بازگشت نشانه‌ها برگزار گردد. از پیشنهادات دیگر ارائه‌ی برنامه‌هایی مانند: مقابله با عرضه مواد مخدّر توسط دولت؛ نقش مهم رسانه‌های گروهی در افزایش شناخت افراد از معضلات اعتیاد؛ نقش مهم والدین در تعاملات شان با هم‌دیگر و همچنین با فرزندان؛ آموزش افراد برای مهارت نه گفتن؛ آموزش مقاومت در برابر فشار همسالان و ... می‌باشد.

۲۸
۲۸

منابع

- اتکیسون، ریتال (۲۰۰۵). زمینه روان‌شناسی هیلکارد، ترجمه حسن رفیعی (۱۳۸۴)، تهران، انتشارات ارجمند.
 امراهی، ریحانه؛ روش چسلی، رسول؛ شعیری، محمد رضا و نیک آذین، امیر (۱۳۹۲). تعارض زناشویی، رضایت زناشویی و رضایت جنسی: مقایسه زنان دارای ازدواج‌های فامیلی و غیر فامیلی. مجله روان‌شناسی بالینی و شخصیت، ۲۰(۸)، ۲۲-۱۱.
- آگاه، لیلا؛ جان بزرگی، مسعود؛ و غفاری، عنذر (۱۳۹۳). اثربخشی مداخله شناختی-رفتاری گروهی، بر افزایش رضامندی زناشویی زنان دارای تعارض زناشویی (با مقیاس اسلامی). مجله روان‌شناسی و دین، ۷(۲)، ۸۰-۶۱.
- بروکی میلان، حسن؛ کمرزین، حمید و زارع، حسین (۱۳۹۳). اثربخشی درمان شناختی-رفتاری بر بهبود راهبردهای مقابله‌ای و علاوه‌ی اعتیاد در بیماران وابسته به مواد. فصلنامه اعتیاد پژوهی، ۳۰(۸)، ۱۵۵-۱۴۳.
- بهاری، فرشاد؛ فاتحی زاده، مریم؛ احمدی، سید احمد؛ مولوی، حسین و بهرامی، فاطمه (۱۳۹۰). تاثیر آموزش مهارت‌های ارتباط همسران بر کاهش تعارض‌های زناشویی زوج‌های متعارض مقاضی طلاق.
- پژوهش‌های روان‌شناسی بالینی و مشاوره، ۱۱(۱)، ۷۰-۵۹.
- حجازی، مسعود؛ آقایاری، سکینه و جارچی، علی (۱۳۹۵). مقایسه نگرش‌های ناکارآمد، تحریف‌های شناختی و دشواری تنظیم هیجان در افراد مبتلا به سوءمصرف مواد و افراد بهنجار. فصلنامه اعتیاد پژوهی، ۱۰(۳۹)، ۸۴۸-۲۳۱.

سال پانزدهم، شماره ۴۳، پاییز ۱۳۹۶، Vol. 11, No. 43, Autumn 2017

- حميد، نجمه؛ عيدى بایگى، مجید؛ و دهقانى، مصطفى (۱۳۹۱). اثربخشى رواندرمانی شناختی- رفتاری مذهب محور بر سازگاری زناشوبي و سلامت روان زوجين. *مطالعات اسلام و روانشناسی*، ۱۰، ۱۰۳-۸۵.
- خادمي، ملوک و عابدي، فاطمه (۱۳۹۳). اثربخشى آموزش مهارت‌های ارتباطی مبتنی بر آموزه‌های ديني بر خوش‌بینی و سازگاری زناشوبي. *مطالعات روانشناسی*، ۱۰، ۲۸۷-۷.
- خالدیان، محمد؛ غربيي، حسن؛ قلي‌زاده، زليخا؛ و شاكرى، رضا (۱۳۹۲). اثربخشى درمان گروهي شناختي- رفتاري بر كاهش افسردگى و افزايش اميد به زندگى در سندرم آشيانه خالي. *فصلنامه مشاوره و روان‌درمانی خانواده*، ۲(۳)، ۲۷۹-۲۶۱.
- خالدیان، محمد؛ كمزرين، حميد و جلاليان، عسگر (۱۳۹۳). اثربخشى درمان گروهي شناختي- رفتاري بر كاهش افسردگى در افراد معتاد. *فصلنامه اعتمادپژوهى*، ۲۹، ۸۸-۷۷.
- خالدیان، محمد و محمدى فر، محمد على (۱۳۹۴). مقاييسه اثربخشى دو درمان گروهي شناختي- رفتاري و معنا درمانى بر كاهش افسردگى و افزايش اميد به زندگى در افراد معتاد به مواد مخدري. *فصلنامه اعتمادپژوهى*، ۳۶، ۸۰-۶۳.
- دباغي، پرويز؛ اصغر نژاد فريد، على اصغر؛ عاطف وحيد، محمد كاظم؛ و بوالهرى، جعفر (۱۳۸۷). اثربخشى پيشگيري از عود بر پايه ذهن آگاهى در درمان وابستگى به مواد افيونى و سلامت روانى. *فصلنامه اعتمادپژوهى*، ۷(۲)، ۴۴-۲۹.
- رشيدى نزاد، حديث؛ تبريزى، مصطفى و شفيع آبادى، عبدالله (۱۳۹۱). اثربخشى آموزش گروهي والدين با رويکرد خانواده درمانى ستيير بر جو عاطفى خانواده. *دانش و پژوهش در روان‌شناسى کاربردي*، ۱۳، ۱۱-۴.
- ريچارد اس، شارف (۲۰۰۷). *نظريه‌های روان‌درمانی و مشاوره، ترجمه مهرداد فirozbeh* (۱۳۸۶). تهران، انتشارات خدمات فرهنگي رسا.
- سلامت، مайдه؛ زمانى، احمد رضا؛ و اللهيارى، طلعت (۱۳۸۶). تاثير آموزش مهارت‌های ارتباطی با استفاده از روش تحليل رفتار متقابل (TA) بر كاهش تعارض زناشوبي. *روان‌شناسى کاربردي*، ۱(۳)، ۴۲-۲۹.
- عاشورى، احمد؛ ملازاده، جواد؛ و محمدى، نوالله (۱۳۸۷). اثربخشى درمان گروهي شناختي- رفتاري در بهبود مهارت‌های مقابله‌ای و پيشگيري از عود در افراد معتاد. *روان‌پژشكى و روان‌شناسى باليني ايران*، ۴(۳)، ۲۸۸-۲۸۱.
- عرب بافراني، حميد رضا؛ كجلاف، محمد باقر؛ عابدي، احمد و حبيب‌الهى، سعيد (۱۳۹۲). اثربخشى آموزش معنويت بر سازگاری زناشوبي زوجين. *مطالعات اسلام و روان‌شناسى*، ۱۲(۷)، ۱۱۲-۹۵.
- عيسى زادگان، على؛ شيخى، سيماكى؛ حافظ‌نيا، محمد؛ و كارگرى، بهروز (۱۳۹۳). اثربخشى درمان شناختي- رفتاري و مداخلات دارويي بر افزايش خود كارآمدى و بهبود كيفيت زندگى مردان با سوءصرف مواد. *مجله دانشگاه علوم پزشكى اروميه*، ۱(۲۶)، ۸۰-۷۴.
- غلامزاده، مريم؛ عطارى، يوسفلى و شفيع آبادى، عبدالله (۱۳۸۸). اثربخشى آموزش مهارت‌های ارتباطی بر كارايى خانواده در زوجين مراجعه كننده به مرکز بهزيسى شهير اهواز. *مجله دانش و پژوهش در روان‌شناسى کاربردي*، ۴۱، ۱۱۰-۸۷.

فتحی بناب، سکینه؛ حسینی نسب، سیدداود؛ و هاشمی نصرت آباد، تورج (۱۳۸۸). بررسی اثربخشی آموزش رویکردهای زوج درمانی شناختی- رفتاری، اسلامی و تحلیل رفتار متقابل بر سازگاری زناشویی زوج‌های ناسازگار. پژوهش‌های مشاوره (تاریخها و پژوهش‌های مشاوره)، ۳۲(۱)، ۱۰۹-۱۲۷.

فرح‌بخش، کیومرث (۱۳۸۳). مقایسه میران اثربخشی مشاوره زناشویی به شیوه شناختی الیس، واقعیت درمانی گلاسر و اختلالاتی از آن دو در کاهش تعارضات زناشویی. پایان‌نامه دکتری مشاوره. تهران دانشگاه علامه دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی.

فری، مایکل (۲۰۰۵). راهنمای عملی شناخت درمانی گروهی. ترجمه مسعود محمدی و رابرت فرنام (۱۳۸۴). تهران، انتشارات رشد.

کمرزرن، حمید؛ زارع، حسین؛ و بروکی میلان، حسن (۱۳۹۱). اثر بخشی درمان شناختی- رفتاری بر افزایش خودکارآمدی و بهبود عالم اعتماد در بیماران وابسته به مواد. *فصلنامه اعتماد پژوهی*، ۲۲(۶)، ۸۵-۷۵. کوری، جرالد (۲۰۰۸). نظریه و کاربست مشاوره و روان‌درمانی. ترجمه یحیی سید محمدی (۱۳۸۷). تهران، نشر ارسباران.

مهرابی‌زاده هنرمند، مهناز؛ حسین‌پور، محمد؛ و مهدی‌زاده، لیلا (۱۳۸۹). اثر بخشی آموزش مهارت‌های زندگی در افزایش سازگاری زناشویی زنان متاهل ۴۰-۲۰ سال. *مطالعات آموزش و یادگیری*، ۱(۲)، ۱۳۹-۱۲۵. مومنی، فرشته؛ مشتاق، نهاله؛ و پورشهاز، عباس (۱۳۹۲). اثر بخشی گروه درمانی با رویکرد شناختی- رفتاری بر بهبود کیفیت زندگی معتادان به مواد افیونی تحت درمان نگهدارنده با متادون. *فصلنامه اعتماد پژوهی*، ۲۷(۷)، ۹۲-۷۹.

یوسفی، ناصر و خالدیان، محمد (۱۳۹۱). بررسی عوامل فردی، خانوادگی و محیطی گرایش افراد به مواد مخدر و اعتیاد. *فصلنامه مطالعات پیشگیری از جرم*، ۲۵(۷)، ۹۴-۷۷.

Baucom, D. H. (2010). *Cognitive-behavioral couple therapy*. In K.S. Dobson, *Handbook of cognitive behavioral therapies*, 3rd Ed. New York: The Guilford press, 411-444.

Beck, A. T, John Rush, A., Shaw Brain, F., & Emery, G. (1979). *Cognitive therapy of depression*. New York: Guilford Press.

Beck, A. T. (2005). The current state of cognitive therapy: A 40-year retrospective. *Archives of General psychiatry*. 62, 953-959.

Dattilio, F. M. (2005). The critical component of cognitive restructuring in couple s therapy: A case study. *ANZJFT*, 26(2), 73° 78.

Dattilio, F. M. (2010). *Cognitive-behavioral therapy with couples and families: A comprehensive guide for clinicians*, United States of America: The Guilford Press.

Huston, T. L., & Melz, H. (2004). The case for marriage: The devil is in the details. *Journal of marriage and family*, 66(4), 943-958.

Litt, M. D., Kadde, R.M., & Kabela-Cormier, E. (2009). Individualized assessment and treatment program for alcohol dependence: Results of an initial study to train coping skills. *Addiction*, 104(11), 1837-1848.

Liyd, L. (1996). Individual Marriage and Family. Wads Worth. Publication. Co.

McHugh, R. K., Hearon, B. A., & Otto, M. W. (2010). Cognitive Behavioral Therapy for Substance Use Disorders. *Psychiatric Clinics of North America*, 33(3), 511-525.

Roozen, H. G., Waart, R. D., Windt, D., Brink, W., Yong, C. A., & Kerkhof, A. F. (2006). A systematic review of the effectiveness of naltrexone in the maintenance treatment of opioid and alcohol dependence. *European Neuropsychopharmacology*, 16, 311-323.

Spanier, G. (1986). Dyadic Adjustment Scale. *Journal of Marriage*, 29(5), 35- 42.

Young, J. E., Klosko, J. S., & Weishaar, M. E. (2003). *Schema therapy: A practitioner's guide*. New York: Guilford Press.